

UZASADNIENIE

(...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo-akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. wytoczył przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie powództwo przeciwko B. K. o zapłatę kwoty 2 904,90 zł wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 2 100 zł od dnia 27.05.2015r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 240,30 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczonymi od kwoty 80 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów sądowych, kosztów zastępstwa procesowego i innych kosztów w postaci prowizji (...).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że (...)Sp. z o.o. zawarła z pozwanym B. K. umowę pożyczki o numerze (...) przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwany pierwotnie, za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do V. (...)Sp. z o.o. (...) dokonał rejestracji. Podczas rejestracji pozwany zobowiązany był do odznaczenia odpowiednich pól, które zawierały oświadczenia następującej treści: „zapoznałem się i akceptuję postanowienia umowy oraz regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną” oraz „oświadczam, że zapoznałem się i akceptuję warunki ochrony danych osobowych”. Następnym krokiem niezbędnym do zakończenia procesu rejestracji było uiszczenie przez pozwanego kwoty 0,01 zł na rachunek bankowy (...)Sp. z o.o., wskazany w informacji zwrotnej przesłanej na adres poczty elektronicznej podany przez pozwanego podczas procesu rejestracji, potwierdzającej fakt zarejestrowania wniosku. Pozwany zgodnie z procedurą dokonał przelewu wyżej wskazanej kwoty na rachunek bankowy wskazany przez pożyczkodawcę z tytułem przelewu „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki (...)”.

Na podstawie dokonanego przelewu kwoty 0,01 zł (...)Sp. z o.o. dokonała weryfikacji pozwanego poprzez dane widniejące na przelewie zrealizowanym z rachunku bankowego, którego posiadaczem w świetle art. 720 k.c. jest pozwany. Po zaksięgowaniu powyższej opłaty rejestracyjnej na rachunku należącym do (...) Sp. z o.o., pożyczkodawca dokonał odpowiednich czynności weryfikacyjnych, do których jest zobowiązany w świetle art. 9 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim. Dodatkowo, po zaksięgowaniu powyższego przelewu (...) Sp. z o.o. dokonała oceny wiarygodności pozwanego poprzez sprawdzenie informacji m.in. w Biurach Informacji Gospodarczej.

W ramach zawartej w powyższy sposób umowy pozwany zawniósł po raz kolejny o przyznanie pożyczki. Pożyczkodawca po dokonaniu wszystkich niezbędnych czynności weryfikacyjnych przelał wnioskowaną kwotę na rachunek bankowy pozwanego. Warunki pożyczki zostały określone w „(...)”. Pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki wraz z należnymi prowizjami za jej udzielenie do dnia 11.11.2013r. W przypadku opóźnienia w zapłacie zobowiązał się również do zapłaty odsetek w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP (§ 10 ust. 1 umowy) oraz kosztów wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową.

Wobec braku zwrotu kwoty pożyczki w uzgodnionym terminie. (...)Sp. z o.o. próbowała kontaktować się z pozwanym za pomocą poczty elektronicznej, listownie, jak i telefonicznie, jednakże bezskutecznie. Pożyczkodawca wystosował do pozwanego dwa wezwania do zapłaty. Do dnia dzisiejszego pozwany nie uregulował zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy pożyczki.

Powód wskazał, że w dniu 6 marca 2015 roku pożyczkodawca, jako współnik powoda, na podstawie zawartej w dniu 10 lutego 2015 roku umowy spółki jawnej, wniósł wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartych umów pożyczek. Każda tak wniesiona wierzytelność składała się z:

- kapitału niespłaconej kwoty pożyczki,
- opłat za wykonane czynności windykacyjne,
- odsetek umownych za opóźnienie, w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP, liczonych od kwoty kapitału niespłaconej pożyczki,
- odsetek ustawowych od opłat windykacyjnych, liczonych od dnia wymagalności zobowiązania.

W tym samym dniu została zawarta umowa sprzedaży pomiędzy pożyczkodawcą a powodem, której przedmiotem była sprzedaż pakietu wierzytelności przysługujących (...) Sp. z o.o. z tytułu kosztów związanych z zawartymi umowami pożyczek. Na każdą sprzedaną wierzytelność składała się: prowizja za udzielenie pożyczki, odsetki umowne za opóźnienie liczone od prowizji z tytułu udzielonej pożyczki w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Powyższymi transakcjami została objęta także wierzytelność, jaką pożyczkodawca posiadał w stosunku do pozwanego. Pozwany został powiadomiony o zaistniałych zmianach drogą elektroniczną. Tym samym powód posiada uprawnienie do dochodzenia przedmiotowej należności.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 3 lipca 2015 roku, wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszcu, jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany B. K., mimo należytego powiadomienia go o terminie, nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 lutego 2015 roku pomiędzy (...)Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i (...)Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną z siedzibą w W. została zawarta umowa spółki jawnej.

W związku z powyższą umową (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 6 marca 2015 roku wniosła do spółki pod firmą (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. wkład niepieniężny w postaci pakietu wierzytelności przysługujących jej z tytułu zawartych umów pożyczek. Listę wniesionych wierzytelności stanowił Załącznik nr 1. Transakcją tą została objęta wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki nr (...) w łącznej wysokości 2 579,23 zł, w tym należność główna w kwocie 2 100 zł.

W dniu 6 marca 2015 roku pomiędzy (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną spółką jawną z siedzibą w W. zawarta została umowa sprzedaży, której przedmiotem były wierzytelności przysługujące (...)Sp. z o.o. z tytułu prowizji związanych z zawartymi umowami pożyczek i odsetek od prowizji wyliczonych na dzień 6 marca 2015 roku.

(dowód: umowa spółki jawnej k. 40-42; oświadczenie o wniesieniu przez wspólnika wkładów k. 43; załącznik nr 1 – lista wierzytelności (...) Sp. z o.o. wniesionych do spółki jawnej k. 44-45; umowa sprzedaży k. 46-47)

Sąd zważył, co następuje:

W związku z niestawieniem się pozwanego B. K. na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę i brakiem jakichkolwiek wyjaśnień, Sąd zobligowany był do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego (art. 339 § 1 k.p.c.).

Stosownie do treści art. 157 § 2 k.p.c. oraz § 116 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 roku - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. 2014, poz. 259 j.t.), Sąd nad sentencją wyroku zaocznego

umieścił zastępującą protokół wzmiankę obejmującą: datę rozprawy, dane co do obecności powoda, stwierdzenie, że pozwany nie stawiał się mimo należytego powiadomienia go o terminie posiedzenia, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności i nie składał wyjaśnień oraz wzmiankę co do ogłoszenia wyroku. Wzmiankę podpisali przewodniczący posiedzenia i protokolant.

Zgodnie z treścią art. 339 § 2 k.p.c., w wypadku wydania przez Sąd wyroku zaocznego, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Twierdzenia pozwu uznaje się za budzące uzasadnione wątpliwości, m.in. w sytuacji, gdy dowody i twierdzenia przedstawione przez powoda są niekompletne, pozostawiają wątpliwości co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu, nie przedstawiają pełnego obrazu rzeczywistości. W takiej sytuacji wydając wyrok sąd nie może oprzeć się wyłącznie na twierdzeniach powoda i należy przeprowadzić postępowanie dowodowe celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 sierpnia 1972 r. w sprawie III CR 153/72).

W ocenie Sądu, dowody przedstawione przez stronę powodową są niekompletne, w konsekwencji czego twierdzenia strony powodowej o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Mając powyższe na uwadze, w przedmiotowej sprawie to na powodzie spoczywał więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. Obowiązek dowodzenia spoczywa bowiem na stronach.

Podstawą ustaleń poczynionych w niniejszym postępowaniu, były dokumenty przedstawione przez stronę powodową.

Należy podkreślić, iż powód powoływał się na zawarcie umowy pożyczki z pozwanym przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Powód wskazał, iż pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym (...), jednocześnie akceptując warunki Umowy Pożyczki oraz Regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) Sp. z o.o., a ponadto dokonał przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o. potwierdzając tym samym warunki umowy. W tytule przelewu pozwany miał umieścić zdanie: Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki (...)

Pomimo powoływania się na fakt zawarcia z pozwanym umowy pożyczki o numerze (...), zaakceptowania przez B. K. warunków umowy, potwierdzenia przez niego warunków umowy poprzez przelanie jednego grosza na rachunek (...) oraz przelania na rachunek pozwanego kwoty dochodzonej pozwem, strona powodowa nie przedstawiła dowodów potwierdzających wskazane okoliczności.

Jedynymi dokumentami, jakie przedłożyła strona powodowa są: umowa spółki jawnej z dnia 10.02.2015r. (k. 40-42), oświadczenie z dnia 06.03.2015r. o wniesieniu przez współnika wkładów (k. 43), załącznik nr 1 – lista wierzytelności (...) Sp. z o.o. wniesionych do spółki jawnej (k. 44-45) oraz umowa sprzedaży z dnia 06.03.2015r. (k. 46-47).

Natomiast złożone przez stronę powodową:

- wyciąg bankowy dotyczący przelewu przychodzącego na kwotę 0,01 zł (k. 17),
- wyciągi bankowe dotyczące przelewów wychodzących z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek bankowy o nr (...) (k. 32-39),
- dziewięć egzemplarzy „Twoich warunków umowy pożyczki w (...)” (k. 23-31),

- dwa wezwania do zapłaty (k. 49 i 50),

które nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem, nie są dokumentami w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Wynika to z tego, że odbitka ksero nie zawiera oryginalnego podpisu wystawcy, który stanowi *conditio sine qua non* istnienia dokumentu. Zważyć przy tym należy, iż odpis pisma (a także i załączników) może być sporządzony dowolną techniką (kopia maszynopisu, egzemplarz wydruku komputerowego, kserokopia itp.). Powinien jednak oddawać pełną ich treść, a składający je musi poświadczyć zgodność odpisu z oryginałem (por. K. Knoppek, Wydruk komputerowy jako dowód w procesie cywilnym, PiP 1993, Nr 2, s. 54 oraz K. Knopek, Dokument w procesie cywilnym, PDW Poznań 1993, s. 122). Pośrednio można tu także - z braku wyraźnego w tej mierze unormowania (takiego jak np. w art. 89 § 1 k.p.c., gdzie mowa zarówno o "wierzytelnym" odpisie, jak i o jego uwierzytelnianiu) - odnieść wskazania zawarte w uchwale Sądu Najwyższego z 29 marca 1994 roku w sprawie III CZP 37/94 (OSN 1994, Nr 11, poz. 206), że niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Mieści się ona w stosowanym w Kodeksie postępowania cywilnego pojęciu odpisu (jako odwzorowanie oryginału), jednak poświadczenie jej zgodności z takim oryginałem mieści w sobie jednocześnie oświadczenie strony o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Również w wyroku z dnia 6 listopada 2002 roku w sprawie I CKN 1280/00 (niepubl.) Sąd Najwyższy odnosząc się do treści art. 128 i 129 k.p.c. ponownie uznał (choć bez przywołania poprzednio powołanego orzeczenia), że: "zwykła odbitka ksero, tj. odbitka niepotwierdzona, niestanowiąca dokumentu, nie może zastąpić dokumentu, na którego bazie powstała. Ustawodawca posługując się pojęciem dokumentu rozumiał przez to oryginał dokumentu. Tam gdzie oryginał może być zastąpiony przez odpis, np. odbitkę ksero, ustawodawca wyraźnie to zaznaczył". Art. 129 § 2 k.p.c. pozwala na złożenie zamiast oryginału odpisu dokumentu, ale poświadczonego za zgodność z oryginałem przez osoby w nim wskazane.

Z kolei przedłożone przez stronę powodową: umowa pożyczki odnawialnej (...) (k. 18-20v), załącznik nr 1 do umowy pożyczki odnawialnej (...) (k. 21) oraz załącznik nr 2 do umowy pożyczki odnawialnej (...) (k. 22), są jedynie wydrukami wzorów tych dokumentów, na co ewidentnie wskazuje brak oznaczenia pożyczkobiorcy, brak numeru i daty zawarcia umowy, brak podpisu pożyczkodawcy i pożyczkobiorcy. Tymczasem zgodnie z § 6 ust. 5 wymienionego wyżej wzoru umowy pożyczki odnawialnej (...) (k. 16-18v), pożyczkodawca, oprócz dokumentów określonych w § 6 ust. 4, niezwłocznie po zawarciu umowy i udzieleniu pożyczki na podstawie pierwszego wniosku o pożyczkę przesyła pożyczkobiorcy drogą pocztową dwa egzemplarze dokumentu umowy podpisane przez osobę umocowaną do zawarcia umowy w imieniu pożyczkodawcy; pożyczkobiorca jest zobowiązany do podpisania jednego egzemplarza doręczonego dokumentu umowy oraz odesłania go do pożyczkodawcy drogą pocztową (...); podpisanie dokumentu umowy przez pożyczkobiorcę oznacza potwierdzenie poprawności danych osobowych pożyczkobiorcy zawartych w dokumencie umowy. Powód powinien być zatem w posiadaniu dokumentu umowy zawartej z pozwanym, podpisanego przez obydwie strony umowy, którego jednak nie przedłożył.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że z powołanych wyżej kserokopii wydruków bankowych nie wynika, kto jest posiadaczem rachunku bankowego o nr (...), na który przelana została kwota 0,01 zł, i z którego dokonywano przelewów wychodzących na rachunek o nr (...). Ponadto suma kwot z kopii z wydruków z przelewów bankowych wynosi wyłącznie 1 600 zł. Wskazać także należy, iż pomimo powoływania się na fakt zawarcia z pozwanym umowy pożyczki o numerze (...), zaakceptowania przez pozwanego postanowień tej umowy oraz uiszczenia kwoty 0,01 zł, czyli dokonania czynności kończącej proces rejestracji, strona powodowa nie wykazała, że pozwany przelał kwotę 0,01 zł na poczet umowy pożyczki (...). Z dołączonej przez powoda kserokopii wydruku bankowego dotyczącego przelewu przychodzącego wynika, iż wpłata w wysokości 0,01 zł dotyczy umowy pożyczki(...)o nr (...) (vide k. 17).

Uzasadnioną wątpliwość Sądu budziły także twierdzenia powoda o otrzymaniu przez pozwanego łącznej kwoty pożyczki w wysokości 2 100 zł. Powód nie wykazał, aby pozwany zawarł z (...) umowę pożyczki odnawialnej.

Wobec powyższego uznając, iż powód nie udowodnił przedmiotowego roszczenia, Sąd powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)